

ผลตอบสนองต่ออัตราปุ๋ย อัตราส่วนธาตุปุ๋ยและระยะเวลา การใส่ปุ๋ยเคมีของมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤดูฝน

The Response of Late Season Cassava to Fertilizer Rates, Ratio and Timing of Application

ปิยะ ดวงพัตร¹

Piya Duangpatra

ABSTRACT

A field experiment was conducted to investigate the impact of timing and rates of NPK fertilizer on growth and yield of 4 cassava varieties in sandy loam soil, Warin soil series. The results showed that cutting germination, fresh and dry weights of plant top and root, harvest index and starch content in root were varied with varieties and fertilizing treatments. On average, cassava responded markedly to rates of NPK fertilizers whereas the influence of split application at 2 different fertilizer ratios on growth and yield were not pronounced. For late season cassava, split application of NPK fertilizer equally at planting and at 7 months after planting had no advantage over non-split application (applied all fertilizer at 1 month after planting). This was also hold for fertilizer P ratio applied at planting in which higher P ratio exerted no beneficial effect over lower P ratio. It was apparent that fertilizing method normally recommend for wet season cassava (applied all fertilizer at 1 month after planting) seem to perform equally well for late season cassava.

Key words : cassava, fertilizer application, late season

บทคัดย่อ

การทดลองในไร่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของระยะเวลา และอัตราการใส่ปุ๋ย NPK ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลัง 4 พันธุ์ที่ปลูกในดินร่วนทรายชุดคินวาริน ผลการทดลองปรากฏว่าการออกของท่อนพันธุ์ น้ำหนักสดและแห้งของต้นและหัว ดัชนีการเก็บเกี่ยวและปริมาณแป้งในหัวมันสดมีความปรวนแปรแตกต่างกัน ไปตามชนิดพันธุ์มันสำปะหลังและคำรับปุ๋ยที่ใช้ โดยเฉลี่อกำหนดสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ มันสำปะหลังตอบสนองอย่างเด่นชัดต่ออัตราปุ๋ย NPK ที่ใช้อย่างไรก็ตามการแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้ง โดยใช้เรโซปุ๋ยแตกต่าง

กัน ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลัง อาจกล่าวได้ว่าสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤดูฝน การแบ่งใส่ปุ๋ย NPK 2 ครั้งเท่าๆ กัน ก็อีกที่ระยะปลูกกับระยะ 7 เดือนหลังปลูกไม่ได้ให้ผลดีไปกว่าการใส่ปุ๋ย NPK ทั้งหมดครั้งเดียวที่ระยะ 1 เดือนหลังปลูก นอกจากนี้การแบ่งใส่ปุ๋ย NPK ที่มีเรโซปุ๋ย P สูงตอนปลูกก็ไม่ได้ให้ผลดีไปกว่าการใส่ปุ๋ยผสม NPK ที่มีเรโซปุ๋ย P ต่ำกว่าชั้นกัน วิธีการใส่ปุ๋ยที่แนะนำสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกตามฤดูกาล (ใส่ปุ๋ยทั้งหมดที่ระยะ 1 เดือนหลังปลูก) มีแนวโน้มให้ผลดีพอๆ กันกับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤดูฝน

¹ ภาควิชาปฐพิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Dept. of Soils, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900, Thailand.

คำนำ

การศึกษาในประเทศไทยเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมีกับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนบั้งมีการดำเนินงานจัดทำกันน้อยมากในช่วงระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา ความคิดคริเริ่มเกี่ยวกับการศึกษาในลักษณะดังกล่าวเพิ่งจะมีขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผลงานต่างๆ เท่าที่ได้มีการรายงานผลแล้วได้แก่ ผลงานและหนังสือของ ปียะ (2530, 2532) และ Poolsanguan (1991) เหตุผลที่ได้มีความคิดที่จะมีการศึกษากันก็ เพราะในปัจจุบันเกษตรกรรมการปลูกมันสำปะหลังปลายถุ่ฟอนกันมากขึ้นในหลายๆ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะการปลูกมันสำปะหลังปลายถุ่ฟอน มีข้อได้เปรียบหลายประการ เมื่อเทียบกับการปลูกต้นถึงกลางถุ่ฟอน กล่าวคือ มีปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมวัชพืชน้อยกว่า เกิดการสูญเสียหน้าดินน้อยกว่าและทำให้ดินเสื่อมความอุดมสมบูรณ์ช้ากว่า รวมทั้งปริมาณแป้งในหัวมันสดในระยะเก็บเกี่ยวช่วงปลายถุ่ฟอน โดยเฉลี่ยมีปริมาณแป้งสูงกว่าการเก็บเกี่ยวในระหว่างต้นถึงกลางถุ่ฟอน ในขณะที่ผลผลิตหัวสดของมันสำปะหลังที่ปลูกต้นถุ่ฟอนและปลายถุ่ฟอนโดยเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกันมากนัก (เจริญศักดิ์, 2532; ปียะ 2530, 2532; Poolsanguan, 1991) อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีการปลูกมันสำปะหลังปลายถุ่ฟอนกันมากขึ้นเรื่อยๆ แต่การศึกษาทดลองเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมีกับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนก็ยังไม่มีการศึกษากันมากนัก ทั้งนี้รวมทั้งคำแนะนำของทางราชการซึ่งปรากฏว่าในปัจจุบันยังไม่มีคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนโดยเฉลี่ย (กรมวิชาการเกษตร, 2522) ดังนั้นจึงเห็นสมควรที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยกับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนกันให้มากยิ่งขึ้น

จากผลงานวิจัยของ Poolsanguan (1991) เพื่อเปรียบเทียบผลตอบสนองของมันสำปะหลังที่ปลูกต้นถุ่ฟอนและปลายถุ่ฟอนต่อวิธีการใช้ปุ๋ยที่แนะนำโดยทางราชการสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกต้นถึงกลางถุ่ฟอน ผลปรากฏว่ามันสำปะหลังที่ปลูกทั้ง 2 ระยะตอบสนองต่อ

การใช้ปุ๋ยผสมสูตร 15-15-15 ได้ดีพอๆ กัน นอกจากนั้นจากการทดลองของ ปียะ (2532) โดยการปลูกทดลองปุ๋ยนั้นสำปะหลังปลายถุ่ฟอนในดินชุดดินเดียวกันและปลูกในบริเวณติดๆ กัน พบว่าการใช้ปุ๋ยเคมีทั้งหมดครั้งเดียว ตอนปลูกตามคำแนะนำสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกตามถุ่ฟอนปกติให้ผลดีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลังพอๆ กัน การแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้งคือที่ระยะ 1 เดือนหลังปลูกและระยะ 7 เดือนหลังปลูก ผลการทดลองที่ได้มีแนวโน้มที่จะแสดงให้เห็นว่าการแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้งไม่ได้ให้ผลดีไปกว่าการใส่ปุ๋ยทั้งหมดครั้งเดียวตอน 1 เดือนหลังปลูกแต่ย่างได้ทั้งๆ ที่ในทางทฤษฎีและแนวทางที่ควรจะเป็นการแบ่งใส่ปุ๋ยมากกว่า 1 ครั้งสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนน่าจะให้ผลดีกว่า การทดลองปุ๋ยนั้นสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาผลตอบสนองของมันสำปะหลังพันธุ์ต่างๆ 4 พันธุ์ต่ออัตรา ระยะเวลาการใส่ปุ๋ยและอัตราส่วนของธาตุปุ๋ยที่แบ่งใส่ 2 ครั้ง ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบวิธีการใส่ปุ๋ยนั้นสำปะหลังที่ทางราชการแนะนำสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกตามถุ่ฟอนกับวิธีการใส่แบบใหม่ๆ ที่มีการดัดแปลงขึ้นมา ทั้งนี้รวมทั้งเป็นการยืนยันผลงานทดลองในลักษณะคล้ายคลึงกันของงานทดลองอีกการทดลองหนึ่งที่ได้ทำควบคู่พร้อมๆ กันไปกับการทดลองนี้ (ปียะ, 2532)

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองปุ๋ยนั้นสำปะหลังที่ปลูกปลายถุ่ฟอนในไร่เกษตรกร ได้จัดทำขึ้นในบริเวณบ้านปากถุ่ฟาย ตำบลหนองกินพล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ในระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม 2532 ถึงวันที่ 20 ตุลาคม 2533 คืนในพื้นที่ทดลองเป็นดินชุดดินวารินที่มีระดับความอุดมสมบูรณ์โดยทั่วๆ ไปต่ำ ($\text{pH} = 6.0$, ปริมาณอินทรีย์วัตถุร้อยละ 0.9, ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ในดิน 7.5 ส่วนต่อส้าน, ปริมาณโปแทซเซียม ที่เป็นประโยชน์ในดิน 40 ส่วนต่อส้าน, ประเทกเนื้อดิน: ร่วนราย) แผนการทดลองเป็นแบบ Split plot design โดยมี main plot ประกอบด้วยมันสำปะหลัง 4 พันธุ์คือ

ลำดับที่	ใส่ในวันปลูก	อัตราปุ๋ย ($N-P_2O_5-K_2O$, กก. 1 ไร่) และระยะเวลาใส่ปุ๋ย	
		ใส่ที่ระยะ 1 เดือนหลังปลูก	ใส่ที่ระยะ 7 เดือนหลังปลูก
1	-	ไม่ใส่ปุ๋ย	-
2	-	7.5 - 7.5 - 7.5	-
3	1.25 - 1.25 - 1.25	-	2.5 - 2.5 - 2.5
4	2.5 - 2.5 - 2.5	-	5 - 5 - 5
5	5 - 5 - 5	-	10 - 10 - 10
6	1.25 - 2.5 - 1.25	-	2.5 - 1.25 - 2.5
7	2.5 - 5 - 2.5	-	5 - 2.5 - 5
8	5 - 10 - 5	-	10 - 5 - 10

ระยะของ 1 ระยะของ 3 ระยะของ 60 ศรีราชาก 1 และ sub-plot ประกอบด้วยตัวรับทดลองปุ๋ย (fertilizer treatment) 8 ตัวรับแต่ละตัวรับทำ 3 ช้ำ (replication) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปุ๋มน้ำสำปะหลังในแปลงย่อย (sub-plot) ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 8 เมตร โดยใช้ระยะปุ๋ยกว้าง 1 เมตร ยาว 1 เมตร ปุ๋ยเคมีที่ใช้ๆ ในรูปปุ๋ยแอมโมเนียมชัลฟेट ($21\%N$), ทริปีเพลซูเปอร์ฟอสฟेट ($46\%P_2O_5$) และปุ๋ยโป๊เพชเซียนคลอไรด์ ($60\%K_2O$) สำหรับให้ธาตุปุ๋ย N, P และ K ตามลำดับ วิธีการใช้ปุ๋ยทุกระยะใส่โดยวิธีขุดหลุมฝังจุดเดียวใกล้ต้นห่างจากต้นประมาณ 10 เซนติเมตร และลึกประมาณ 4-6 เซนติเมตร หลังการปุ๋กในวันเดียวกันทำการฉีดยาคุณวัชพืชโดยใช้อัลชาล็อร์ (alachlor) ผสมกับไดบูรอน (diuron) และทำการด้ายหญ้าด้วยขออีกครั้งที่ระยะ 7 เดือนหลังปลูกหรือที่ระยะใส่ปุ๋ยครั้งที่สอง ทำการเก็บเกี่ยวเมื่อมันสำปะหลังมีอายุ 12 เดือน ข้อมูลที่ศึกษาประกอบด้วยปริมาณการออกของท่อนพันธุ์ที่ระยะ 1 เดือนหลังปลูก น้ำหนักต้นสด หัวสด และหัวแห้ง ของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือน ดัชนีการเก็บเกี่ยว (harvest index) และปริมาณเปลี่ยนในหัวสดของมันสำปะหลังอายุ 12 เดือน

ผลและวิจารณ์

การออกของท่อนพันธุ์มันสำปะหลัง
ค่าเฉลี่ยแสดงจำนวนการออกของท่อนพันธุ์มันสำ-

ปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ที่ระยะ 1 เดือน หลังปลูกมีรายละเอียดใน Table 1 ซึ่งจะเห็นได้ว่าน้ำสำปะหลังที่ปลูกในแปลงที่ได้รับตัวรับทดลองที่ 1 และ 2 ไม่มีผลกระทบอันเนื่องมาจาก การใช้ปุ๋ยแต่อย่างใด โดยเฉลี่ยจากตัวรับทดลองทั้ง 8 ตัวรับ มันสำปะหลังพันธุ์ศรีราชาก 1 ให้ปริมาณการออกสูงสุดคือร้อยละ 98.5 รองลงมาคือพันธุ์ระยะ 1 ร้อยละ 92.6 พันธุ์ระยะ 3 ร้อยละ 88.6 และพันธุ์ระยะ 60 ร้อยละ 77.3 ผลการทดลองสอดคล้องกับรายงานผลการวิจัยของ เจริญศักดิ์ และคณะ (2533) ที่พบว่าน้ำสำปะหลังหลังพันธุ์ศรีราชาก 1 เป็นพันธุ์ที่มีการออกดี จากการทดลองที่ได้เป็นที่น่าสังเกตว่ามันสำปะหลังพันธุ์ระยะของ 60 มีปริมาณการออกเฉลี่ยต่ำมาก นอกจากนั้นยังมีความประนีประนอมไม่แน่นอนตามตัวรับทดลองทั้ง 8 ตัวรับ ที่ใช้ ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพของท่อนพันธุ์ที่ใช้ลักษณะประจำพันธุ์ของมันสำปะหลังพันธุ์นี้หรือทั้ง 2 อย่าง สำหรับผลของตัวรับทดลองต่างๆ ต่อการออกของท่อนพันธุ์โดยไม่คำนึงถึงชนิดพันธุ์ ผลปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยที่ได้มีความแตกต่างกันในทางสถิติกว่าเว้นมันสำปะหลังพันธุ์ระยะ 60 ที่ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยที่ได้มีความประนีประนอมแตกต่างกันมากถึงก้าว一大 จากการเบรี่ยนเทียน ผลของการใช้ปุ๋ยเคมีในอัตรา 7.5 - 7.5 - 7.5 กิโลกรัมของ $N-P_2O_5-K_2O$ ต่อไร่เท่าๆ กัน โดยการแบ่งใส่ 2 ครั้ง (ระยะปุ๋กและ 7 เดือนหลังปลูก) และใช้เรโซปุ๋ยที่แบ่งใส่แตกต่างกัน ($1/3:1/3:1/3$ และ $2/3:2/3:2/3$ กับ $1/3:2/3:1/3$ และ $2/3:1/3:2/3$) ผลปรากฏว่าปริมาณการออกของท่อนพันธุ์มันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์โดยเฉลี่ยไม่มีความ

Table 1 Growth and yield of 4 cassava varieties as affected by fertilizer rates and timing of application.

Trt.no	Fert.rate(N-P ₂ O ₅ -K ₂ O,kg/rai)			Cutting germination(%)					Top fresh weight (kg/rai)					Root fresh weight (kg/rai)				
	At planting	1 MAP ¹	7MAP	R1	R3	R60	S1	Ave	R1	R3	R60	S1	Ave	R1	R3	R60	S1	Ave
1	←----- Unfertilized -----→	7.5-7.5-7.5	-	89ab	87a	89a	100a	91a	1594c	873b	785d	1849d	1275e	4164a	2606c	3362e	3302b	3359d
2	-	-	-	90a	96a	96bc	100a	89a	1934bc	1734ab	1917bc	2682a-d	2067bc	4536a	4330ab	5512abc	4883a	4815c
3	1.25-1.25-1.25	-	2.5-2.5-2.5	94a	96a	80abc	98a	92a	2164bc	1186b	1009cd	2050cd	1603de	4884a	4176ab	3837de	4326ab	4306c
4	2.5-2.5-2.5	-	5-5-5	98a	91ab	78abc	100a	89a	2178bc	1540ab	1555bcd	2928abc	2050bc	4747a	4201ab	4737cd	5405a	4773c
5	5-5-5	-	10-10-10	94a	87ab	65c	98a	86a	3146a	2374a	2807a	3413a	2935a	5687a	5579a	6234ab	5319a	5705a
6	1.25-2.5-1.25	-	2.5-1.25-2.5	89a	91ab	83ab	96a	90a	1621c	1512ab	1444cd	2151cd	1682cde	4198a	3937a	5624abc	4311ab	4518c
7	2.5-5.0-2.5	-	5.0-2.5-5.0	96a	76b	72abc	98a	86a	2512abc	1595ab	1579bcd	2367bcd	2013bcd	4681a	4728ab	5036bcd	4547ab	4748c
8	5-10-5	-	10-5-10	91a	85ab	85ab	98a	90a	2838ab	2303a	2387ab	3192ab	2680a	5419a	5146ab	6656a	4888a	5527ab
Average				93	89	78	98		2248	1640	1685	2579		4789	4338	5125	4623	
Trt.no.	Fert.rate(N-P ₂ O ₅ -K ₂ O,kg/rai)			Root dry weight (kg/rai)					Harvest index					Starch content (%)				
	At planting	1 MAP	7 MAP	R1	R3	R60	S1	Ave	R1	R3	R60	S1	Ave	R1	R3	R60	S1	Ave
1	←----- Unfertilized -----→	7.5-7.5-7.5	-	1630a	1372c	1165c	1298bc	1366a	0.73a	0.76ab	0.81a	0.65ab	0.74a	23.7a	25.2	22.7a	28.1a	24.9a
2	-	-	-	1723a	2126ab	1868ab	1861abc	1895bc	0.70ab	0.73b	0.75bc	0.65bc	0.71bc	25.3a	28.9a	21.1a	26.7a	25.7a
3	1.25-1.25-1.25	-	2.5-2.5-2.5	1759a	1645bc	1496bc	1670abc	1643cd	0.70ab	0.80a	0.80ab	0.69a	0.74a	24.1a	29.5a	23.0a	27.9a	26.1a
4	2.5-2.5-2.5	-	5-5-5	1861a	1910abc	1851ab	2103a	1876bc	0.69ab	0.75ab	0.76abc	0.63ab	0.71bc	23.8a	25.8a	24.0a	25.3a	24.8a
5	5-5-5	-	10-10-10	2244a	2365a	2289a	2062a	2240a	0.64b	0.73b	0.70c	0.56bc	0.66d	23.6a	27.7a	22.8a	25.4a	24.9a
6	1.25-2.5-1.25	-	2.5-1.25-2.5	1673a	1908abc	2116ab	1750abc	1862bc	0.73a	0.75ab	0.78ab	0.64ab	0.72ab	26.2a	26.8a	23.7a	27.2a	26.0a
7	2.5-5.0-2.5	-	5.0-2.5-5.0	1670a	2011abc	1858ab	1694abc	1781bc	0.66b	0.75ab	0.76bc	0.64ab	0.70bc	26.3a	27.0a	22.5a	25.4a	25.3a
8	5-10-5	-	10-5-10	2006a	2559a	2517a	1834abc	2229a	0.67b	0.71b	0.74bc	0.61bc	0.68cd	25.2a	26.5a	22.6a	26.9a	25.3a
Average				1820	1987	1895	1784		0.69	0.74	0.76	0.63	0.70	24.7	27.2	22.8	26.6	25.3

1 Month after planting

แตกต่างกัน (Table 2) ผลการทดลองแสดงว่าการใช้ปุ๋ย P ในระบบปลูกในสัดส่วนที่สูงขึ้น 1 เท่าตัว (คำรับทดลองที่ 7) ไม่มีผลต่อการเพิ่มปริมาณการของห่อนพันธุ์อย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด

น้ำหนักต้นสด

ที่ระยะเก็บเกี่ยวคือเมื่อมันสำปะหลังมีอายุ 12 เดือน ได้มี มันสำปะหลังพันธุ์ศรีราช 1 โดยเฉลี่ยจากคำรับทดลองทั้ง 8 คำรับให้น้ำหนักต้นสดเหนือพื้นดินสูงสุด 2,579 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงไปคือพันธุ์ระบียง 1 (2,248 กิโลกรัมต่อไร่) ระบียง 60 (1685 กิโลกรัมต่อไร่) และ พันธุ์ระบียง 3 (1,640 กิโลกรัมต่อไร่) ตามลำดับ (Table 1) จากผลการทดลองโดยทั่วๆ ไปจะเห็นได้ว่ามันสำปะหลังทุกพันธุ์แสดงการตอบสนองต่อการใช้ปุ๋ยอย่างเด่นชัด และการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักต้นสดอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยจะผันแปรไปตามชนิดพันธุ์และคำรับทดลองที่ใช้โดยเฉลี่ยจากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ จะเห็นได้ว่าน้ำหนักต้นสดจะเพิ่มมากขึ้นตามอัตราปุ๋ยที่สูงขึ้นคือจากอัตรา 3.75 - 3.75 - 3.75 เป็น 7.5 - 7.5 - 7.5 และ 15 - 15 - 15 กิโลกรัมต่อไร่ในรูป N-P₂O₅-K₂O ตามลำดับ และจากข้อมูลใน Table 2 ปรากฏว่าสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤดูฝน การใช้ปุ๋ยเคมีในอัตราเท่าๆ กันไม่ว่าจะเป็นอัตรา 7.5 - 7.5 - 7.5 หรือ 8.75 - 8.75 - 8.75 กิโลกรัมต่อไร่ของ N-P₂O₅-K₂O และไม่ว่าจะเป็นการใส่ทั้งหมดครั้งเดียวตอนปลูกหรือแบ่ง 2 ครั้งในสัดส่วน

เร ใช้ปุ๋ยที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ได้น้ำหนักต้นสดที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด ผลการทดลองที่ได้แสดงว่าปุ๋ยเคมีที่ใช้โดยคำรับและวิธีการต่างๆ ดังกล่าวมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชติดพื้น กัน ซึ่งผลการทดลองที่ได้ก็มีแนวโน้มเหมือนกับผลการทดลองที่พน.โภช. ปีงบ (2532)

น้ำหนักหัวสด

โดยเฉลี่ยจากคำรับปุ๋ยทั้ง 8 คำรับ น้ำหนักหัวสดเฉลี่ยของมันสำปะหลังแต่ละพันธุ์ให้ผลแตกต่างไปจากน้ำหนักต้นสด ดังที่ได้รายงานผลมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ มันสำปะหลังพันธุ์ระบียง 60 ให้น้ำหนักสูงสุด 5125 กิโลกรัมต่อไร่ รองลงไปแต่ไกลีเคียงกันคือมันสำปะหลังพันธุ์ระบียง 1 (4789 กิโลกรัมต่อไร่) และพันธุ์ศรีราช 1 (4623 กิโลกรัมต่อไร่) ส่วนพันธุ์ระบียง 3 ให้น้ำหนักหัวสดต่ำที่สุด 4338 กิโลกรัมต่อไร่ (Table 1) สำหรับผลของการใช้ปุ๋ยคำรับต่างๆ ก็ปรากฏว่าน้ำหนักหัวสดมีค่าผันแปรแตกต่างกันไปตามชนิดพันธุ์ อัตราและวิธีการใช้ปุ๋ยต่างๆ โดยเฉลี่ยจากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ น้ำหนักหัวสดจะมีค่าสูงขึ้นตามอัตราปุ๋ยที่สูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งผลการทดลองก็มีแนวทางคล้ายคลึงกับการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักต้นสดดังที่ได้กล่าวแล้วและถ้าจะพิจารณาถึงผลของการใช้ปุ๋ยเคมีทั้งหมดครั้งเดียวตอนปลูกกับการแบ่งใส่ 2 ครั้งโดยใช้เร ใจปุ๋ยที่แตกต่างกันตามรายละเอียดใน Table 2 จะเห็นได้ว่าระยะเวลาการใช้ปุ๋ยและเร ใจของปุ๋ยที่แบ่งทั้ง 2 ครั้งไม่มีผลทำให้ได้น้ำหนักหัวสดที่แตกต่างกันอย่าง

Table 2 Growth and yield of late season cassava as affected by time and ratio of fertilizer application (average of 4 varieties).

Plant parameters	All at planting (1:1:1) ²	At planting (1/3:1/3:1/3)	At 7 MAP ¹ + (2/3:2/3:2/3)	At planting (1/3:2/3:1/3)	At 7 MAP + (2/3:1/3:2/3)
Cutting germination (%)	7.5-7.5-7.5 ³	7.5-7.5-7.5	8.75-8.75-8.75	7.5-7.5-7.5	8.75-8.75-8.75
Top fresh weight (kg/rai)	2,067	2,050	2,196	2,013	2,125
Root fresh weight (kg/rai)	4,815	4,773	4,928	4,748	4,931
Root fresh weight (kg/rai)	1,895	1,876	1,920	1,781	1,957
Harvest index	0.71	0.71	0.70	0.70	0.70
Starch content in fresh root (%)	25.8	24.8	25.3	25.3	25.5

1 MAP = month after planting

2 Fertilizer ratio (N:P₂O₅:K₂O)

3 Fertilizer rate in kilogram per rai of N-P₂O₅-K₂O

เด่นชัดแต่ย่างได้ ทั้งนี้จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักหัวสดที่มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 4,748-4,931 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก

จากการพิจารณาอิทธิพลของอัตราปู๋และเรโซบีช ของปู๋เคมีที่มีการแบ่งใส่ 2 ครั้ง ในอัตราต่างๆ ต่อน้ำหนักหัวสดของมันสำปะหลังแต่ละพันธุ์ ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราปู๋ต่างๆ ที่แบ่งใส่โดยใช้เรโซบีชที่แตกต่างกัน 2 วิธี การ (1/3:1/3:1/3 + 2/3:2/3:2/3 กับ 1/3:2/3:1/3 + 2/3:1/3:2/3) กับน้ำหนักสดที่มีรายละเอียดแสดงใน Figure 1 ซึ่งให้เห็นได้ว่ามันสำปะหลังแต่ละพันธุ์มีแนวโน้มให้น้ำหนักหัวสดเพิ่มขึ้นตามอัตราปู๋ที่สูงขึ้น และมันสำปะหลังทุกพันธุ์ให้น้ำหนักหัวสดโดยเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อใช้อัตราปู๋สูงสุดคือ 15-15-15 กิโลกรัมของ N-P₂O₅-K₂O ต่อไร่ จากแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างอัตราปู๋ และเรโซบีชที่แบ่งใส่กับน้ำหนักหัวสดใน Figure 1 พนวจว่าโดยเฉลี่ยจากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ ผลตอบสนองของมันสำปะหลังต่ออัตราปู๋ NPK ที่แบ่งใส่โดยใช้เรโซบีชแตกต่างกันมีแนวทางคล้ายคลึงกัน ผลการทดลองที่ได้ซึ่งให้เห็นว่าในการแบ่งใส่ปู๋ 2 ครั้งสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤกุฝัน ถึงแม้จะมีการใช้ปู๋เคมีทั้งหมดตอนปลูก เมื่อก่อน กับมันสำปะหลังที่ปลูกต้นฤกุฝัน มันสำปะหลังก็ยังคงสามารถดูดใช้ธาตุอาหารพืชจากปู๋ได้ดีหรือมากพอๆ กับปู๋ชนิดและอัตราเดียวกันที่แบ่งใส่ 2 ครั้ง คือที่ระยะปลูก และระยะ 7 เดือนหลังปลูก ผลการทดลองที่ได้โดยทั่วไป มีแนวโน้มคล้ายคลึงกับผลการทดลองของ ปียะ (2532) ที่พนวจว่าการใช้ปู๋ผสมสูตร 15-15-15 ครั้งเดียวตอนปลูก และแบ่งใส่ 2 ครั้ง คือที่ระยะปลูกและระยะ 7 เดือนหลังปลูกให้ผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลังดีพอๆ กัน

น้ำหนักหัวแห้ง

น้ำหนักหัวแห้งของมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ที่ได้รับตัวรับทดลองต่างๆ ทั้ง 8 ตัวรับมีความปรวนแปรแตกต่างกับน้ำหนักหัวสดตามที่ได้รายงานผลไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ามันสำปะหลังพันธุ์ศรีราชา 1

ให้น้ำหนักหัวแห้งโดยเฉลี่ยต่ำสุด (1,784 กิโลกรัมต่อไร่) เปรียบเทียบกับมันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 3 ที่ให้น้ำหนักหัวแห้งสูงสุด 1987 กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งๆ ที่มันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 3 ให้น้ำหนักหัวสดเฉลี่ยต่ำที่สุด (Table 1) ซึ่งก็เป็น เพราะว่ามันสำปะหลังพันธุ์นี้มีปริมาณแป้งในหัวสดเฉลี่ยสูงสุดคือร้อยละ 27.2 สำหรับผลกระทบของตัวรับปู๋ต่างๆ โดยเฉลี่ยจากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ ปรากฏว่ามีแนวโน้มไปในแนวทางเดียวกันน้ำหนักหัวสดกล่าวคือ ให้น้ำหนักหัวมันแห้งสูงขึ้นตามอัตราปู๋ที่มากขึ้น ส่วนผลของการแบ่งใส่ปู๋และเรโซบีชที่มีการแบ่งใส่ตามรายละเอียดใน Table 2 พนวจว่าการแบ่งใส่ปู๋ 2 ครั้งโดยใช้เรโซบีช NPK ในอัตรา 7.5-7.5-7.5 หรือ 8.75-8.75-8.75 กิโลกรัมต่อไร่ของ N-P₂O₅-K₂O ผลการทดลองที่ได้แสดงว่า สำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลายฤกุฝัน ถึงแม้จะมีการใช้ปู๋เคมีทั้งหมดตอนปลูก เมื่อก่อน กับมันสำปะหลังที่ปลูกต้นฤกุฝัน มันสำปะหลังก็ยังคงสามารถดูดใช้ธาตุอาหารพืชจากปู๋ได้ดีหรือมากพอๆ กับปู๋ชนิดและอัตราเดียวกันที่แบ่งใส่ 2 ครั้ง คือที่ระยะปลูก และระยะ 7 เดือนหลังปลูก ผลการทดลองที่ได้โดยทั่วไป มีแนวโน้มคล้ายคลึงกับผลการทดลองของ ปียะ (2532) ที่พนวจว่าการใช้ปู๋ผสมสูตร 15-15-15 ครั้งเดียวตอนปลูก และแบ่งใส่ 2 ครั้ง คือที่ระยะปลูกและระยะ 7 เดือนหลังปลูกให้ผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลังดีพอๆ กัน

ดัชนีการเก็บเกี่ยว

ดัชนีการเก็บเกี่ยวคือค่าอัตราส่วนระหว่างน้ำหนักหัวสดต่อน้ำหนักสดของมันสำปะหลังทั้งต้น (ต้น + หัว) ผลการทดลองโดยทั่วไปปรากฏว่ามันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 3 และราชบูรณะ 60 โดยเฉลี่ยจากตัวรับทดลองทั้ง 8 ตัวรับ ให้ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวสูงกว่ามันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 1 และพันธุ์ศรีราชา 1 มาก ซึ่งทั้งนี้เป็นเพราะมันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 3 และราชบูรณะ 60 ให้น้ำหนักต้นสดต่ำกว่ามันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 1 และพันธุ์ศรีราชา 1 อย่างเด่นชัด ในขณะเดียวกันก็ให้น้ำหนักหัวสดไม่แตกต่างกันมากนัก สำหรับผลของการใช้ปู๋ NPK

อัตราต่างๆ นั้น พบว่าเมื่อมีการใช้ปุ๋ยในอัตราที่สูงขึ้น จากอัตรา 3.75 - 3.75 - 3.75 เป็น 15 - 15- 15 กิโลกรัม ต่อไร่ของ $N-P_2O_5-K_2O$ จะมีผลทำให้ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยว เฉลี่ยมีค่าลดลงตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าการใส่ปุ๋ย NPK ในอัตราที่สูงขึ้นมีส่วนในการสร้างน้ำหนักต้นสุดจนถึง วันที่เก็บเกี่ยวในสัดส่วนที่สูงกว่าการสะสมน้ำหนักหัวสด ส่วนผลของคำรับปุ๋ยที่มีการแบ่งใส่หรือไม่แบ่งใส่ปุ๋ย รวมทั้งการใช้เรโทรไชปุ๋ยทั้ง 2 เรโทรไชที่แบ่งใส่นั้นปรากฏว่า ไม่มีผลทำให้ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวมีความแตกต่างกันแต่ อย่างใด จากผลการทดลองโดยทั่วๆ ไปเป็นที่น่าสังเกตว่า

ค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวของมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์โดย เฉลี่ยมีค่าค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับมันสำปะหลังที่ปลูก ต้นฤดูฝน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ามันสำปะหลัง ที่ปลูกปลายฝนนั้น การเจริญเติบโตของต้นส่วนเหนือ พื้นดินในช่วงเดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม มีการ เจริญเติบโตน้อยและช้า เพราะเป็นช่วงแล้งแต่ในขณะ เดียวกันการสร้างหัวได้ดี ได้มีการพัฒนาไประดับหนึ่ง แล้วและก็นิการเพิ่มน้ำด้วยเรือยา นอกจากนั้นในช่วง ระยะเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นระยะปลายฝนถึงระยะต้นฤดูหนาว หัวมันที่เก็บมีแนวโน้มให้น้ำหนักแห้งสูงกว่ามันที่ปลูก

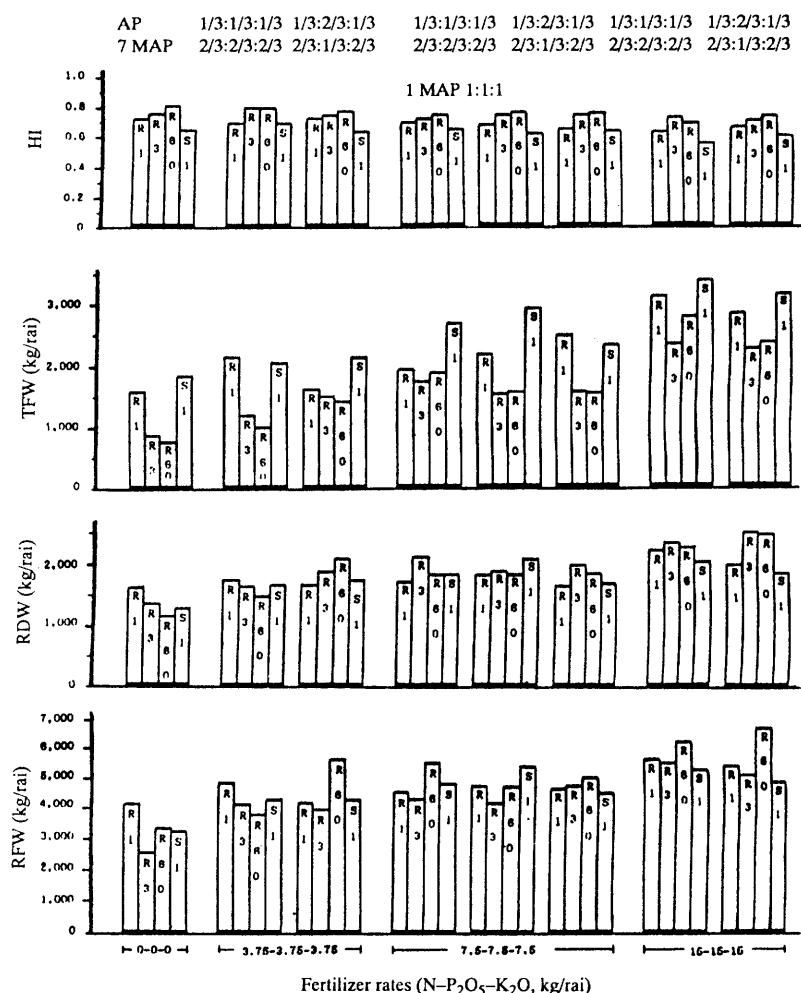

Figure 1 Growth and yield of 4 cassava varieties as affected by fertilizer rates, ratio and timing of application (AP = at planting, MAP = month after planting, R1 = Rayong 1, R3 = Rayong 3, R60 = Rayong 60, S1 = Sriracha 1, RFW = root fresh wt., RDW = root dry wt., TFW = Top fresh wt., HI = harvest index).

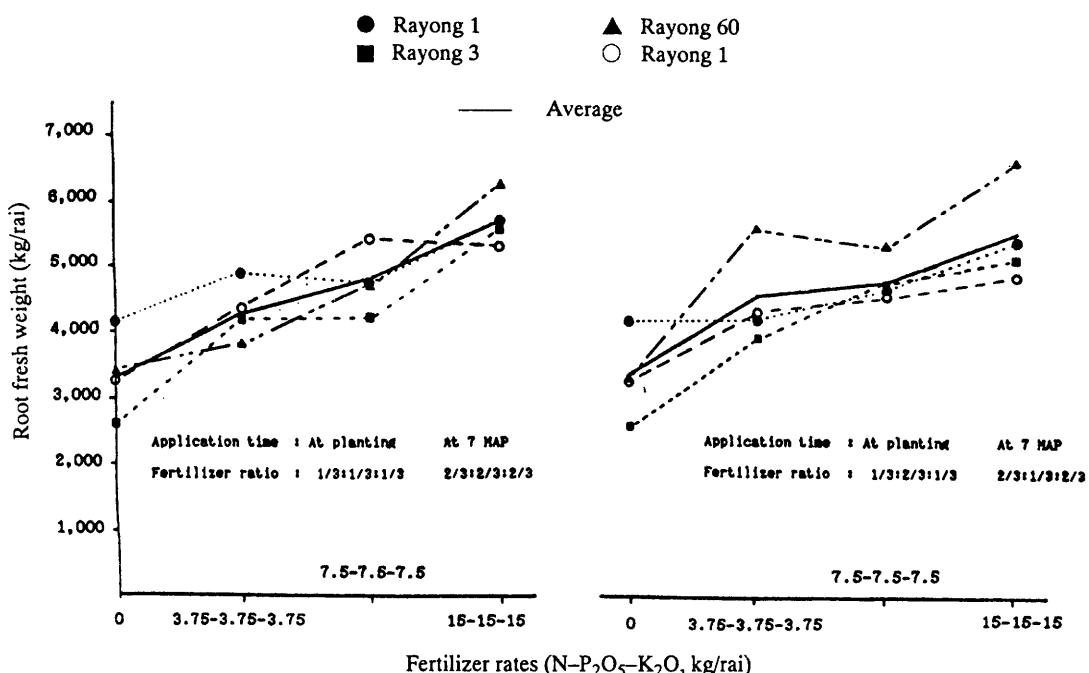

Figure 2 Root fresh weight of 4 cassava varieties as affected by rate and ratio of fertilizer split-application.

และเก็บเกี่ยวต้นถั่วฝุ่น จึงอาจเป็นไปได้ที่ทำให้มันสำปะหลังที่ปลูกและเก็บเกี่ยวปลากัดถั่วฝุ่นมีค่าดัชนีการเก็บเกี่ยวค่อนข้างสูง

บริมาณแป้งในหัวสด

โดยเฉลี่ยจากคำรับทดสอบทั้ง 8 คำรับ มันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 3 ให้ปริมาณแป้งในหัวสดเฉลี่ยสูงสุด คือร้อยละ 27.2 รองลงไปคือมันสำปะหลังพันธุ์ศรีราชา 1 ร้อยละ 26.6, ราชบูรณะ 1 ร้อยละ 24.7 และพันธุ์ราชบูรณะ 60 ร้อยละ 22.8 ซึ่งจากค่าเฉลี่ยที่ได้เป็นที่น่าสังเกตว่ามันสำปะหลังพันธุ์ราชบูรณะ 60 ให้ปริมาณแป้งต่ำกว่าพันธุ์ราชบูรณะ 1 สำหรับผลของการใช้ปุ๋ยคำรับต่างๆ นั้น โดยเฉลี่ยจากมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างในทางสถิติ (Table 1) รวมทั้งเรื่อปุ๋ยที่มีการแบ่งใส่ 2 ครั้งด้วย (Table 2) จากผลการทดสอบที่ได้มีแนวโน้มที่จะชี้ให้เห็นได้ว่าสำหรับมันสำปะหลังที่ปลูกปลากัดถั่วฝุ่นและเก็บเกี่ยวในระยะเดียวกันเมื่อปีอาชุ 1 ปี เดือน ช่วงนี้มีฝนน้อย ดินมีความชื้นไม่นักเกินไป และ

อากาศในตอนกลางคืนเริ่มหนาวเย็น ในสภาพสิ่งแวดล้อมดังกล่าว น่าจะเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการสะสมแป้งในหัวสมนาคุณกว่ามันสำปะหลังที่เก็บเกี่ยวช่วงต้นถึงกลางถั่วฝุ่น นอกจากนั้นชนิดพันธุ์ของมันสำปะหลังก็คือเมื่อก่อนกับว่ามีอิทธิพลน้อยลงต่อความแตกต่างของปริมาณแป้งในหัวสดของมันสำปะหลังทั้ง 4 พันธุ์ หรืออีกนัยหนึ่ง ความปรวนแปรของปริมาณแป้งในหัวสดของมันสำปะหลังที่ปลูกปลากัดถั่วฝุ่นนั้นอยู่กับสภาพฝนฟ้าอากาศมากกว่าชนิดพันธุ์ ซึ่งไม่เหมือนกับมันสำปะหลังที่เก็บเกี่ยวในระยะต้นถึงกลางถั่วฝุ่นที่การสะสมแป้งขึ้นอยู่กับทั้งชนิดพันธุ์และสภาพอากาศอย่างมากทั้ง 2 ปัจจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร, 2522. คำแนะนำและการใช้ปุ๋ยกับพืชไร่ : ฝ้าย, ข้าวโพด, ข้าวฟ่าง, มันสำปะหลัง. กองพืชไร่, หน้า 24-32.
เจริญศักดิ์ ใจนันท์พิเชษฐ์. 2532. มันสำปะหลัง การปลูก

อุดสาหกรรมแปรรูปและการใช้ประโยชน์. ภาควิชา
พืชไร่-นา, คณะเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
439 หน้า.
เจริญศักดิ์ ใจนุกธิพิเชฐ, ปิยุष พูลส่วน, สมศศ
พุทธเจริญ, จำลอง เจียมจำนวนรา, ธีระวัฒน์ กษิร-
วัฒน์, วิจารณ์ วิชชุกิจ, อรุณ สารบล, ปิยะ ดวงพัตร
และนิพนธ์ ทวีชัย. 2533. มันสำปะหลังพันธุ์ใหม่...
ศรีราชา 1 วิทยาสารเกษตรศาสตร์ (วทบ.) 24:145-
160.

ปิยะ ดวงพัตร. 2530. ผลตอบสนองของมันสำปะหลัง
ที่ปลูกปลายฤดูฝนต่อชนิดและวิธีการใส่ปุ๋ยฟอสฟेट

ในดินชุดคินวาริน. รายงานผลการวิจัยประจำปี 2530,
สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 14 หน้า.

ปิยะ ดวงพัตร. 2532. ผลตอบสนองของมันสำปะหลัง
ที่ปลูกปลายฤดูฝนต่อการใช้ปุ๋ยเคมีในดินชุดคินวาริน.
รายงานผลงานวิจัยประจำปี 2532, สถาบันวิจัยและ
พัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 13 หน้า.

Poolsanguan, P. 1991. Growth and performances of new
cassava varieties under different soil fertilities.
M.S. Thesis, Sasetart University, Bangkok.